

Hold fast jeg glæder mig...

Neopren waders og vadestav pakkes ud efter et års opbevaring hos Knudsen. Det kan næsten ikke gå stærkt nok med at komme først i tøjet, først ned til jomfruelige Bavnodde, først ned til det lille stenrev, der ofte holder en blankfisk eller to... hold fast jeg glæder mig...

For at vinde et par sekunders forspring har jeg gemt Knudsens vadebælte bag ved birketræet ... "vi ses" siger jeg, mens Knudsen roder i bagagerummet efter sit vadebælte... Jeg griner lidt og spørger om han har kigget bag træet? Ha, ha... det venskabelige drilleri hører med til den årlige Bornholmertur, og jeg er allerede henne om hjørnet og næsten småløber langs hegnet...

Men jeg er snart indhentet, for jeg kan ikke lade være med at stoppe op flere gange og skue ud over skrænterne, ud over de rappe bølger der igen og igen slår sig ind om stenene... er der mon en havørred der viser sin blanke side i en af bølgerne... hold fast jeg glæder mig...

Henning og Store Niels er også kommet til og inden længe vil kilometervis af 0.12 mm fireline blive kastet i forskellige vinkler ud over store sten, rev og sandpletter... og hjemtaget i forskellige hastigheder, krydret med pludselige og uimodståelige spinstop og nykken med stangspidsen... Er der blankfisk inde i dag og hvor er de mon henne... skal man starte ud med den 27 grams tunge olivengrønne Gladsax... eller gøre noget helt "vandvittigt" og påmontere en tvivlsom "Bilka wobler"...

Jeg husker stadig at latteren var ved at fylde øjnene med vand, da jeg så Store Niels for år tilbage starte ud med en led-delt Storm wobler, der i medvind vel kan kastes små 20 meter... Ha, ha, jeg skralklukker så mundvigene næsten når ørerne...

Jeg husker også tydeligt, at grinet forstummede meget brat, da en blank fisk på 4,25 kilo forgriber sig på Storm wobleren blot 10 meter fra land – tilmed i allerførste kast... Nu er det Store Niels der griner højt... hold fast jeg glæder mig...

Endelig er vi nede ved Odden... 20 minutters kapgang / småløb giver varmen, men der er ikke tid til hvil og al "small talk" er nu forstummet... Det er alvor nu og dybt seriøst... hvem får første kast sendt af sted og hvem står først med en Fenwick Iron Feather (kystfiskerens Ferrari) spændt til bristepunktet...

Fingrene ryster lidt da en Gladsax'en monteres med en splinterny superkvalitets trekrog... benene ryster også lidt og jeg føler mig lidt usikker, da jeg vader ud gennem bæltet med blæretang og runde sæbeglatte sten... vadestaven gør sin ret i dette element, og jeg kommer helskindet (og tør) ud til den lidt større sten man kan stille sig op på... Så går det løs... bøjlen løsnes og wobleren sendes af sted... Jeg når knapt at stramme linen op... **BANG!**

Jeg vågner brat, må ha' slået hovedet mod sengegærdet... kigger på uret, på datoen og må erkende at der endnu er præcis to måneder og to dage til fodfæste på Bornholm... men hold fast jeg glæder mig...